

Calzón de seda con motivos florales bordados

Museu actual:

Centre de Documentació i Museu tèxtil de Terrassa

Cronologia:

1770-1789

Gènere:

Hombre

Creador:

Desconocido

Firma:

Joana Valls

Entre les modistes més destacades del tombant del segle XIX, Joana Valls (Barcelona, 6 de març de 1855 - Barcelona, 30 d'abril de 1935) ha quedat oblidada ja no s'han conservat creacions amb el seu nom, però és possible resseguir la seva trajectòria a través de diversos documents. Referenciada al catàleg de Barcelona Alta Costura de 1926, se li deuen els vestits més cotitzats entre la burgesia barcelonina. Narcís Oller en feu una icona de l'elegància en un passatge de la novel·la costumista La febre d'or; també Joaquim M. Nadal i Ferrer destaca a Recuerdos de medio siglo com els seus barrets eren objecte d'admiració i enveja entre les dames.

Joana Valls era el nom amb què es coneixia a la modista Francisca Juana Maria del Pilar Giralt

Miró, que va prendre el cognom Valls del seu marit. Treballà a Barcelona des de la dècada dels anys 80 del segle XIX fins al 1919 dissenyant vestits per a la més alta burgesia catalana al mateix moment que altres modistes com ara les germanes Montagne, Maria de Mataró o Ana Renaud. Continuadora del negoci familiar de barrets, establí la seva botiga al cor comercial de Barcelona (al carrer Ferran, núm. 34 i, posteriorment al carrer Avinyó, núm. 1), adquirint aviat reconeixement ja que Serafí

Pitarra la cita com a modista de barrets de renom en una obra de 1884. Ja l'any posterior es pot documentar que realitzava tot tipus de roba de luxe i algunes de les seves confeccions es presentaran al Pavelló de la Indústria de l'Exposició Universal de Barcelona de 1888, prova irrefutable de la seva importància. El trasllat al Passeig de Gràcia l'any 1910 indica la tipologia de clientes d'elevada posició que atreia a la seva Casa de Modes, que ja des de 1900 s'il·luminava amb llum de gas. La fama assolida justifica que les modistes del seu taller s'anunciessin com a deixebles seves un cop obrien el seu propi negoci. El seu posicionament social, econòmic i fins i tot cultural és confirmat pel fet que se la reconegui com a síndic dels establiments de modista i també que consti entre els compradors de quadres del pintor Roig i Soler i com a propietària d'un oli de Ramon Casas. Així mateix, testimonien el creixement del seu negoci el nombre, tipologia i sou d'empleades buscades en els anuncis de la casa així com la varietat de confeccions realitzades.

Quan es retira l'any 1919, una crònica de La Veu de Catalunya del dia 22 d'octubre destaca: "Un dels aspectes que afirma més la capitalitat de Barcelona és el que es refereix a la nostra intensa vida artística, i dins de les seves variants més interessants, es destaca tot el que es relaciona amb les modes de senyores, que han assolit un nivell altíssim, donant-nos arreu una fama ben merescuda. Una de les reputacions més sòlides i més barcelonines és, sens dubte, la de donya Joana Valls (...) Es certament un repòs ben merescut el que es pren, però ens dolem de debò de la desaparició de la gran modista que es diu Joana Valls, que tant ha contribuït amb el seu gust a elevar l'ofici de la moda."

Joana Valls es pot definir ja com a una modista empresària, amb un negoci pròsper, gestionat per ella mateixa i que seguí l'evolució del comerç del vestit de luxe, responent així als canvis que es propagaven en matèria de vestit i empenyent l'Alta costura catalana vers la fama internacional.

Ús:

Exterior

Tipologia d'ús:

Indumentària d'inspiració internacional

Tipus de peça:

Indumentària civil masculina

Tacte:

Rugós

Color:

Marrons

Metal·litzats

Ornamentació:

Botons

Material:

Seda

Enllaços externs:

https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/3/3c/Jos%C3%A9_Mo%C3%B1o_y_Jos%C3%A9_Mo%C3%B1o_y_Redondo%2C_conde_de_Floridablanca.jpg

Hemeroteca:

<https://babel.hathitrust.org/cgi/pt?id=mdp.39015065738182%3Bview%3D1up%3Bseq%3D11>

Bibliografia:

ARNOLD, J. *Patterns of Fashion: Englishwomen's Dresses & Their Construction*, vol. 1, c. 1660–1860. London: Wace, 1964.

BOEHN, M. Von, *La moda. Historia del traje en Europa desde los orígenes del Cristianismo hasta nuestros días*, vol IV (segle XVIII), vol V (1790-1817), Barcelona, 1928.

BOUCHER, M. *Historia del traje en occidente*, Barcelona: Editorial Gustavo Gili, 2009.

BOUCHER, M. *20.000 years of fashion*, 2001 (1964).

BUCK, A. *Dress in Eighteenth-Century England*. New York: Holmes & Meier, 1979.

COSGRAVE, B. *Historia de la moda: desde Egipto hasta nuestros días*. Barcelona:

Editorial Gustavo Gili, 2005. CULLEN, O. "Eighteenth-Century European Dress". In *Heilbrunn Timeline of Art History*. New York: The Metropolitan Museum of Art, 2000–. http://www.metmuseum.org/toah/hd/eudr/hd_eudr.htm [1] (October 2003)

CUNNINGTON, C. W., I CUNNINGTON, PH.. *Handbook of English Costume in the Eighteenth Century*. London: Faber & Faber, 1957.

DELPierre, M. *Dress in France in the eighteenth century*. New Haven, Yale University Press, 1997.

DESCALZO LORENZO, A.: "Modos y modas en la España de la Ilustración". A: *Siglo XVIII: España el sueño de la razón*. Madrid, Ministerio de Asuntos Exteriores, 2002, pp. 166-190.

ENTWISTLE, J. *El cuerpo y la moda: una visión sociológica*, Barcelona, 2002

FOX, C. (ed.) *London—World City, 1800–1840. Exhibition catalogue*. New Haven: Yale University Press, 1992.

FRANCO RUBIO, G.A. "Al compás de la moda en los siglos modernos: (España, Siglo XVIII)" A: *Los gustos y la moda a lo largo de la historia*. Valladolid: Ediciones Universitarias, 2014; pp. 115-175

HART, A. I NORTH, S. *Fashion in Detail: From the 17th and 18th Centuries*. New York: Rizzoli, 1998.

HERRANZ RODRÍGUEZ, C. "Moda y tradición en tiempos de Goya" EA: *Vida cotidiana en tiempos de Goya*, Madrid: Lunwerg, 1996; pp. 73- 86

JONES, J.M. *Sexing La Mode: Gender, Fashion, and Commercial Culture in Old Regime France*. Oxford: Berg, 2004.

KODA, H. I BOLTON, A. *Dangerous Liaisons: Fashion and Furniture in the Eighteenth Century*. New Haven: Yale University Press, 2006.

KOENIG, R. *La moda en el proceso de civilización*, Ed. Paidós, Valencia, 2002

- LAVIER, J. Breve historia del traje y la moda. Madrid: Ediciones Cátedra, 1988.
- LEIRA SÁNCHEZ, A. "El vestido en tiempos de Goya", Anales del Museo Nacional de Antropología, 1997, IV, pp. 157-187. [2]
- LEIRA SÁNCHEZ, A. "La moda en España durante el siglo XVIII", Indumenta, nº. 0, 2007, págs. 87-94; [3]
- LIPOVETSKY, G.; ROUX, E. El lujo eterno. De la era de lo sagrado al tiempo de las marcas. Barcelona, 2004
- MAEDER, E, ET AL. An Elegant Art: Fashion & Fantasy in the Eighteenth Century. Exhibition catalogue. New York: Abrams, 1983.
- MOLINA, Á. i VEGA, J. Vestir la identidad, construir la apariencia. La cuestión del traje en la España del siglo XVIII. Madrid, Ayuntamiento de Madrid, Área de Gobierno de las Artes, 2004.
- REDONDO, M. (2007). Museo del Traje, junio 2007. Modelo del mes: polonesa del siglo XVIII. [4]
- RIBEIRO, A. Dress in Eighteenth-Century Europe, 1715–1789. New Haven: Yale University Press, 2002.
- RIBEIRO, A. The Art of Dress: Fashion in England and France, 1750–1820. New Haven: Yale University Press, 1995.
- RIBEIRO, A. The Visual History of Costume, vol. 4, The Eighteenth Century. London: Batsford, 1983.
- ROCHE, D. The Culture of Clothing: Dress and Fashion in the Ancien Régime. New York: Cambridge University Press, 1994.
- TEJEDA FERNÁNDEZ, M. Glosario de términos de la indumentaria regia y cortesana en España: siglos XVII y XVIII. Málaga: Servicio de Publicaciones de la Universidad de Málaga: Real Academia de Bellas Artes de San Telmo, 2006.
- TOUSSAINT-SAMAT, M. Historia técnica y moral del vestido, Madrid: Editorial Alianza, 1994.
- WAUGH, N.; WOODWARD, M. The cut of women's clothes 1600-1930. London : Faber and Faber. 1968.
- Nota: aquesta és una selecció bibliogràfica àmplia que pretén ser una aproximació al període de la peça.